

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 202/2020
12.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле мал. АА из ..., коју заступају отац ББ и мајка ВВ, чији је пуномоћник Мирослав Тешић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 12.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Пожеги за поступање у предмету Основног суда у Ужицу 6Прр 88/20.

Образложење

Основни суд у Ужицу је уз допис од 05.10.2020. године Врховном касационом суду доставио предмет Прр 88/20 са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је навео да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, односно члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер се поднетом тужбом тражи правично задовољење због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Ужицу ПП 289/17, која повреда је утврђена решењем тог суда Р4р 43/20 од 10.05.2020. године, које решење је постало правноснажно дана 21.05.2020. године.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

У конкретном случају, тужилац је дана 09.09.2020. године поднео тужбу Основном суду у Ужицу у којој је навео да је решењем тог суда Р4п 43/20 од 04.05.2020. године усвојен приговор ради убрзања поступка подносиоца, овде тужиоца и утврђено да је у предмету Основног суда у Ужицу П 289/17 повређено право подносиоца на суђење у разумном року у том предмету. Тужбеним захтевом је тражио да се обавезе тужена Република Србија да му због повреде права на суђење у

разумном року исплати одређени новчани износ са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Имајући у виду да је предметна тужба поднета Основном суду у Ужицу, чијим поступањем је тужиоцу учињена повреда права на суђење у разумном року, а што је утврђено решењем тог суда Р4п 43/20 од 04.05.2020. године, то по налажењу Врховног касационог суда постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године), и то Основног суда у Пожеги као географски најближег Основном суду у Ужицу.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 62. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић